

Van: W. K.

Verzonden: vrijdag 2 april 2010 9:16

Aan: Dhr. Kleen

Onderwerp: persoonlijke vragen

Beste meneer Kleen,

ik mail u omdat ik met wat vragen zit. Regelmatig bezoek ik uw website om artikelen en commentaren te lezen. Ik weet niet waarom mijn interesse er steeds weer naartoe getrokken wordt. Maar dat het is zo weet ik wel.. :-)

Ikzelf ben groot gebracht in de hervormde kerk, en de wijkgemeente waar ik ben ingeschreven is een PKN gemeente geworden.

Na aanleiding van een artikelen die ik gelezen heb zou ik u de volgende dingen willen vragen: Ik wil u vragen het mij niet kwalijk te nemen als ik sommige leerstukken wellicht verkeerd verstaan heb, ik zie namelijk soms door de bomen het bos niet meer. Waarom wordt de boodschap van zonde en genade soms zo moeilijk gemaakt..

HHK - Katwijk

In een van uw artikelen of reacties over de HHK in Katwijk schrijft u dat de waarheid ook binnen deze kerk ver te zoeken is. Men leert leven voor de rechtvaardigmaking en over het algemeen worden mensen direct doorverwezen naar Christus terwijl men door de wet nog niet veroordeeld is. U merkt daarbij op dat de uitwerking ervan aantoonde dat de preek weinig waarheid bevat. Er komt geen vrucht op de prediking, en er is niemand die het opmerkt.

Ik vraag me dan af :-)) er zijn in de lande ook predikanten die volgens u wel Bijbels preken, echter grote opwekkingen zijn er in de afgelopen jaren niet geweest. Als ik dan in de bijbel lees dat onder de prediking van Jezus zelf er soms (niet altijd gelukkig) enkelen zijn die tot geloof in hem komen (Levi, de moordenaar aan het kruis), terwijl iedereen daar onder dezelfde prediking zat. Ik hoop dat u begrijpt wat ik bedoel..

Godsbeeld

wanneer ik mij in Bijbelse zaken en de kerk verdiep zie ik dat de verschillende kerkgenootschappen onder andere ontstaan zijn, door het Godsbeeld wat men in de bijbel heeft ontdekt. Ik zou u daarom willen vragen, of uw beeld van God verandert is, nadat of voordat u bepaalde uitleggingen (van oudvaders e.d.) erop na ging slaan. Ik vind het altijd bijzonder dat er bij mensen soms een hele ommezwaai te zien is. Echter lijkt dit vaak voort te komen, omdat men zich erg herkent in een bepaalde visie van een predikant (of oud predikant), men gaat de teksten en de bijbel vervolgens ook uit deze visie lezen. Mijn vraag hierbij is, wordt een visie op bepaalde dingen vaak niet meer bepaald door de uitleg die we hebben lief gekregen van bepaalde tekst of Bijbelgedeelten? Ik hoor soms preken, waarin de predikant lijnen trekt die ik (met mijn simpele kijk erop) niet terug kan vinden in de tekst. Hele eenvoudige geschiedenissen die naar mijn idee soms ook een eenvoudige boodschap in zich dragen, worden dan zodanig uitgewerkt dat je de tekst er haast niet meer in terug vindt. Klein voorbeeld is de kamerling die vanuit Jeruzalem met de boekrol naar huis reist. Ik hoor mensen wel eens zeggen, kijk we leven nu in net zo'n tijd, ook toen was er al geen kerk meer waar deze man terecht kon met zijn nood. Als ik zelf dan de tekst lees, staat dat nergens. Er staat zelfs dat Petrus in die omgeving preekte. De moordenaar aan het kruis vraagt vergeving en Jezus schenkt hem eeuwig leven. Ja zeggen mensen dan, maar niet alles

staat in de bijbel dus daar is al een toeleidende weg aan vooraf gegaan. Ik zie dat nergens staan... deze man gaat zijn schuld zien en belijden (door Gods genade) en wordt vervolgens vrijgesproken. Jezus heeft daarbij onze dogma's en "regeltjes" niet nodig. Hij heeft volmacht om deze man vrij te spreken. Hoe kan het dan dat mensen hierop een vertekend beeld krijgen? Niet omdat ze de tekst zelf gelezen en onderzocht hebben, maar eerder omdat er een uitleg is geweest die men aansprak en goed paste in het denken van henzelf.

Dit zijn een paar van de vele voorbeelden, waardoor mensen teksten uit de context halen en er vervolgens (omdat iemand ze dat een keer zo uitgelegd heeft of omdat het in een boekje staat) mee aan de haal gaan. Ik wil daarbij de zaken die in de reformatie ontdekt zijn niet als onbelangrijk beschouwen. Maar vaak lijken we ons vast te klampen aan ideeën die men vroeger bij bepaalde zaken had. Er zullen daarbij zaken zijn die niet veranderen, God verandert namelijk ook niet. Echter zou ik het niet veranderen van God eerder willen plaatsen in het kader van Zijn Liefde (Hij heeft immers geen lust in de dood van de goddeloze maar daarin dat deze zich bekeert en leeft. De nodiging die uitgaat verandert niet.

Dit Godsbeeld van mensen heeft ook betrekking op de manier waarop wij kerk zijn. Heel veel tradities zijn (al dan niet bijbels onderbouwd) in de loop der jaren gewoonte geworden. Dit is (naar mijn idee) zo ingenesteld binnen de kerken dat er veel uiterlijk vertoon is. Deze uiterlijkheden gaan vaak boven onze opdracht de naaste lief te hebben als onszelf. Ik zit soms wel eens te denken over de grootheid van God (en mijn kleinheid). Hij de Schepper van hemel en aarde en alles wat daarop is, ik een nietig menskind die m'n eigen zaligheid in de weg staat, en zo vaak zondig tegen deze goede God. Ik kan dan wel eens janken als ik Jezus hoor vragen om vergeving bij Zijn Vader, terwijl ik hem door mijn zonden aan het kruis aan het spijkeren ben. Als ik er dan goed over nadenk, dan denk ik, dat is toch eigenlijk dwaasheid dat Hij daar in mijn plek wil hangen? dat begrijpt toch geen mens? Wat een liefde en een trouw van Zijn kant, wat een haat en een ontrouw van mijn kant. Terugkomend :) op de manier waarop wij leven, probeer ik dan wel eens de tegenstelling te zien. God in de hemel, de Almachtige Schepper van hemel en aarde. Wij hier beneden, bezig met vraagstukken en ruzie maken over, wel of niet hele noten, psalmen (zijn mij overigens erg lief geworden) of gezangen, wel of geen hoed, wel of geen broek. U zult alle discussie rondom bepaalde onderwerpen wel kennen. We leven toch aan de kern voorbij als we daar steeds maar weer mee bezig zijn? De gedachte komt dan in mijn boven, maakt de Almachtige God

zich echt druk (met eerbied gesproken) om een hoed, of een broek, een psalm of een gezang? Wat veroordelen wij snel kerken of groepen omdat ze het anders doen dan wij "gewend" zijn. Ik hoop dat u proeft wat ik met bovenstaand wil zeggen.

"De wereld"

Ik ben zelf werkzaam in de ICT-wereld. Ik werk op een ICT-afdeling bij een grote organisatie waar van de 800 medewerkers mij onbekend is of er iemand in God geloofd. Het wil erop lijken dat er werkelijk geen 1 meer is. Wat een wonder (genade) eigenlijk (denk ik dan) dat ik er wel voor geprikkeld ben, en met Gods Woord bezig mag zijn. De gedachte "Waarom ik (wel) Heere?" kan dan soms wel eens boven komen. Ik merk op het werk weinig respect voor God en godsdienst. Veel mensen zijn zelfs anti. "dat jij in die sprookjes geloofd, moet jij weten maar val mij er niet mee lastig". Mensen vinden je zelig omdat je niks mag op zondag (dit overigens terwijl men nooit gevraagd heeft wat de achterliggende gedachte is). Ik mag van alles op zondag :) ik moet alleen niks (niet naar de Ikea, geen tuin doen, niet werken), ik mag vrij zijn en bezig zijn met de dingen die "echt" van belang zijn, ook mag ik genieten van de vrijheid die God geeft. Wat

voel ik me regelmatig een eenzame vreemdeling. Al die mensen die ik dan om me heen zie, die onbereikbaar lijken te zijn voor de boodschap van het evangelie (omdat men niks mist, en zo prima kunnen leven)... dat zijn ernstige zaken. Men kiest liever de dood, terwijl het leven voorhanden is. Wat zijn we toch een dwaze mensen...!

De vraag die naar aanleiding van uw website bij mij boven kwam, is hoe u in het dagelijkse leven staat. Hoe gaat u om met het geloof op uw werk en naar collega's toe. Voelt u zich ook zo'n een vreemdeling en eenzaam? U geeft aan op uw website dat u veel weerstand krijgt vanuit de gevestigde kerken. Nou ben ik zelf van mening, dat we tegenwoordig al snel op de tenen zijn getrapt :-). Sommige dingen zou ik wellicht anders zeggen, maar aan de andere kant kan het mensen best tot nadenken zetten. Ik deel daarom de mening dat we (naast de geijkte boodschap die wellicht toch meer gewoonte is geworden), ons het liefst niet persoonlijk aangesproken willen weten (over "onze" kerk of "onze" dominee), we springen al snel op de kast :-). Het zou goed zijn als we dat eens wat meer zouden relativiseren. Waarom een discussie over een kerkgenootschap? terwijl er toch altijd wel iets op te merken valt. Het grootste nadeel (als ik dat zo mag zeggen :-)) van een kerk is dat er mensen deel van uitmaken. Wel of niet bekeerd neemt ieder z'n eigen mening mee, ook over dagelijkse zaken (die wellicht het geloof niet of nauwelijks raken) en leggen dit vervolgens aan een ander op. (zie hierbij ook weer het kopje Godsbeeld). Uw website is erg leerzaam, echter er zijn daarom ook zaken waarin ik uw mening niet deel, en dat moet volgens mij kunnen :-). Mijn vraag aan u is, hoe leeft u overdag tussen uw collega's, uw gezin en vrienden? Kunt u daar de Bijbelse boodschap (wel) kwijt? en zijn er vruchten te ontdekken?

Dat is ook zoiets waar ik ontzettend mee kan zitten... Wat zijn de vruchten van mijn getuige zijn (in woorden of werken)? En aan de vrucht herken je toch de boom? Hierbij worden ook de vruchten van geloof en bekering bedoeld, maar het een staat toch niet los van het ander? Wat heeft God nou aan mij als Zijn getuige? "wie mij belijden zal voor de mensen...." waar blijf ik dan bij zo'n tekst? en dan heb ik het nog niet over de zonde (bewust of onbewust) waarmee ik elke dag mijn schuld groter maak. Wat kan je jezelf en je eigen zaligheid toch in de weg zitten.

Wat een Wonder dat het dan weer Pasen mag zijn! Niet om iets van ons, als je om je heen ziet waar we met z'n allen mee bezig zijn, dan vraag je je af wanneer het geduld van God met ons mensen ophoudt. Wat een zonde en schuld en desinteresse in het Borgwerk van Christus, schouderophalend wordt eraan voorbij gegaan (omdat we te druk zijn met paaseieren zoeken). Wat een genade van God dat er nog genade is, en God toch elke keer weer Zijn Boodschap verkondigt aan een ieder die het horen wil!

Ik moet geregeld denken aan een uitspraak van wijlen dominee Vroegindewij: "Zul je het nooit vergeten lieve vrienden, dat God goed is voor een slecht mens!" En zo is het, niet te begrijpen, niet klein te krijgen, maar het staat vast in Zijn Getuigenis. Looft God de bron van het leven.

ik wil u goede en gezegende paasdagen toewensen!

Hartelijke groet,

W. K.

Van: D.J. Kleen
Verzonden: vrijdag 2 april 2010 16:36
Aan: W. K.
Onderwerp: RE: persoonlijke vragen

Geachte mijnheer W. K,

Vriendelijk dank voor uw openhartige brief. Om geen dingen te willen vergeten, probeer ik tussen uw regels te antwoorden. Lees daarom mijn antwoord tussen uw regels door - DJK

WK : Beste meneer Kleen,

Ik mail u omdat ik met wat vragen zit. Regelmatig bezoek ik uw website om artikelen en commentaren te lezen. Ik weet niet waarom mijn interesse er steeds weer naartoe getrokken wordt. Maar dat het is zo weet ik wel.. :-)

Ikzelf ben groot gebracht in de hervormde kerk, en de wijkgemeente waar ik ben ingeschreven is een PKN gemeente geworden.

DJK : De PKN is net zo'n beste/slechte keuze als de HHK, met een verschil, dat de grondslag van de PKN vermengd is, en daardoor verrot is geworden, waardoor ze een valse kerk is geworden. Van de kerkelijke hoerereien die in de NHK heersten, is de HHK evenmin schoon gewassen als de PKN, als behalve het homostandpunt. In de PKN is men water bij de wijn gaan doen omtrent de zuivere belijdenisgeschriften die de NHK had. Als dat weg is, verwaterd en vermengd is, dan is het einde zoek. Vergelijk het maar met de oude Statenvertaling en de nieuwe Bijbelvertaling, daarna nog nieuwere vertalingen, zoals : groot nieuws, het Boek, noem verder maar op. Weet u, de duivel zoekt door middel van de Roomse moederkerk altijd een bepaalde oecumene, waar iedereen in mee kan. Nooit in een keer rigoureuus, altijd langzaam aan. Eerst lang met elkaar praten, zodat een ieder aan het idee kan wennen, en daarna sluipenderwijs invoeren. Kijk bijv. eens hoe en in welke weg de belijdenis van Augsburg tot stand is gekomen, ten tijde van de Reformatie. Dat is voor een weinig op te maken uit dit mooie boekje over de levensweg van Luthers' zienvriend, Phillipus Melanchton : <http://www.dewoesteweg.nl/wp-content/uploads/2009/10/de-levensweg-van-luthers-vriend-philippus-melanchton.pdf>

Luther en Melanchton, de reformatoren van het vroegste uur in Duitsland, waren beiden beschenen met helder hemels licht, waarmee zij de vervloekte leerdwalingen en de hoerereien van ROME kregen te zien, en kregen te bestrijden. Maar Luther was veel kordater en rigoureuzer in zijn kerkelijke handelen dan zijn vriend Phillipus Melanchton. Melanchton schipperde teveel, en zocht naar Luthers' zin eigenlijk te lang een bepaalde oecumene met de ROOMSE moederkerk. Luther was hier sneller los van dan zijn geliefde vriend Melanchton. Daarbij moet u weten dat het de hervormers nooit te doen was om een nieuwe kerk te stichten. Nee, zij wilden de moederkerk hervormen van haar dwalingen en kerkelijke hoerereien. Maar dat is uiteindelijk onmogelijk gebleken! Maar voordat uiteindelijk de Ausgburger confessie tot stand kwam, zijn er enkele andere, minder zuivere belijdenissen door met name Melachton & Luther opgesteld geworden, waarin bijv. Melanchton zijn moederkerk op bepaalde punten tegemoet wilde komen. Om deze oecumene te bereiken, zocht Melanchton het meest contact met de behoudendste bisschoppen van de RKK. U begrijpt wat ervan geworden is. Luther had dit eerder door, toch heeft hij zijn zienvriend nooit laten vallen. Tenslotte is Melanchton hier ook ernstig van genezen geworden, waardoor de befaamde Augsburgse door hen beiden werd opgesteld. Lees hier

: <http://www.dewoesteweg.nl/wp-content/uploads/2009/10/onverandere-augsburgse-confessie.pdf>

Nadat deze reformatorische belijdenis was opgelezen, vroeg een hoge regeringsleider aan enkele roomse geestelijken of ze deze belijdenis konden weerleggen. Niet op grond van Gods Woord, maar wel op grond van de uitleg van sommige kerkvaders, zo was hun antwoord. Welnu, dan staan zij in de Waarheid, en wij erbuiten, was het slotantwoord van deze hoge afgevaardigde regeringsleider. Wie deze man precies was, weet ik niet meer. Maar het gaat me in deze even om de strekking, waarom we de belijdenissen niet kunnen en mogen vermengen. Het gaat in deze om de enige zuivere uitleg van leer, waaraan Gods eer verbonden is, en de zaligheid van de verkoren Kerk van Christus die eenmaal zalig zullen worden. Ik raad u van harte aan om het boekje over de levensweg van Melancton eens te willen lezen. Ook dit is een heel mooi eenvoudig boekje van de reformator, Petrus Datheen : <http://www.dewoesteweg.nl/wp-content/uploads/2009/10/een-christelijke-samenspreking-uit-gods-woord-petrus-datheen.pdf>

WK : Naar aanleiding van enkele artikelen die ik gelezen heb zou ik u de volgende dingen willen vragen: Ik wil u vragen het mij niet kwalijk te nemen als ik sommige leerstukken wellicht verkeerd verstaan heb, ik zie namelijk soms door de bomen het bos niet meer. Waarom wordt de boodschap van zonde en genade soms zo moeilijk gemaakt..

DJK : Dat is een treffende uitdrukking! Het gaat tenslotte maar om twee dingen, zonde en genade, hel en hemel, vloek en zegen, verloren gaan en behouden worden. Tussen deze twee uitersten ligt Gods verborgen heilige recht, waaronder een ziel geestelijk verloren moet gaan, wil hij in Christus behouden worden, Rom. 6:3-8. Velen preken genade, zonder een verdoemende wet. Maar dat is werkelijk tegen de Schrift. De apostelen werden door Christus uitgestoten, Petrus verhief zijn stem, en preekt de menigte der Pinksterlingen een geestelijke rede van hel, vloek en donder. Lees hier, hoe daar de Heilige Geest in mede kwam, door de geestelijke dodende kracht van Zijn heilige wet: “.....Zo heeft hij, dit voorziende, gesproken van de opstanding van Christus, dat Zijn ziel niet is verlaten in de hel, noch Zijn vlees verderving heeft gezien. Dezen Jezus heeft God opgewekt; waarvan wij allen getuigen zijn. Hij dan, door de rechter hand Gods verhoogd zijnde, en de belofte des Heiligen Geestes, ontvangen hebbende van den Vader, heeft dit uitgestort, dat gij nu ziet en hoort. Want David is niet opgevaren in de hemelen; maar hij zegt: De Heere heeft gesproken tot Mijn Heere: Zit aan Mijn rechter hand. Totdat Ik Uw vijanden zal gezet hebben tot een voetbank Uwer voeten. Zo wete dan zekerlijk het ganse huis Israels, dat God Hem tot een Heere en Christus gemaakt heeft, namelijk dezen Jezus, Dien gij gekruist hebt. En als zij dit hoorden, werden zij verslagen in het hart, en zeiden tot Petrus en de andere apostelen: Wat zullen wij doen mannen broeders? Hand. 2:31-37.

Waarna Petrus de vrijmoedigheid krijgt, hen het rijke Evangelie van Jezus Christus te verkondigen: “En Petrus zeide tot hen: Bekeert u, en een iegelijk van u worde gedoopt in den Naam van Jezus Christus, tot vergeving der zonden; en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen. Want u komt de belofte toe, en uw kinderen, en allen, die daar verre zijn, zo velen als er de Heere, onze God, toe roepen zal. En met veel meer andere woorden betuigde hij, en vermaande hen, zeggende: Wordt behouden van dit verkeerd geslacht!, Hand. 2:38-40.

Wat moet een mens bij de dokter doen wanneer hij geen kwaal heeft om van genezen te worden? Wat moet een ziel met een Borg, wanneer zijn schuld niet is blootgelegd? Wat moet een mens

met een vrijspraak doen, wanneer hij nooit aangeklaagd en veroordeeld is geworden? Wat moet een ziel met de Behouder ten leven doen, indien hij nimmer verloren is gegaan...??

WK : In een van uw artikelen of reacties over de HHK in Katwijk, schrijft u dat de waarheid ook binnen deze kerk ver te zoeken is. Men leert leven voor de rechtvaardigmaking en over het algemeen worden mensen direct doorverwezen naar Christus terwijl men door de wet nog niet veroordeeld is. U merkt daarbij op dat de uitwerking ervan aantoonde dat de preek weinig waarheid bevat. Er komt geen vrucht op de prediking, en er is niemand die het opmerkt. Ik vraag me dan af :-)) er zijn in de lande ook predikanten die volgens u wel Bijbels preken, echter grote opwekkingen zijn er in de afgelopen jaren niet geweest. Als ik dan in de bijbel lees dat onder de prediking van Jezus zelf er soms (niet altijd gelukkig) enkelen zijn die tot geloof in hem komen (Levi, de moordenaar aan het kruis), terwijl iedereen daar onder dezelfde prediking zat. Ik hoop dat u begrijpt wat ik bedoel.

DJK : Ook deze predikanten staan op de resterende puinhopen die wij van de zuivere leer der Reformatie gemaakt hebben. Het is niet alleen de zuivere leer, maar ook de kerkelijke (on-Bijbelse) tradities. Denk eens aan, hoe velen er in de PKN, HHK, GG, GGiN, OGG, met een onbekeerd, onvernieuwd, onbesneden hart belijdenis van hun geloof staan te doen....?? Waar lezen we dat in Gods Woord? Denk eens aan de vele onbekeerde Avondmaalgangers, die veelal aangaan op het geluid wat hen in de prediking geestelijk tegemoet komt. Wanneer dit geluid vanuit een heersende dwaling gebracht wordt, is de dominee de eerste verantwoordelijke, hoewel een ieder ten alle tijden voor zichzelf blijft staan. Een ieder moet zelf op grond van Gods Woord onderzoeken, of hij een kinderlijk en Goddelijk recht, ontvangen heeft. Velen laten hun dominee dat voor hen doen. Denk ook aan de vele onbekeerde ambtsdragere, die met gesloten ogen de lammen en de blinden in gemeenten tot een leidsman dienen te zijn. Denk aan de dwalingen omtrent de on-Bijbelse zuigelingendoop.

En de kamerling zeide: Ziedaar water; wat verhindert mij gedoopt te worden? En Filippus zeide: Indien gij van ganser harte gelooft, zo is het geoorloofd. En hij, antwoordende, zeide: Ik geloof, dat Jezus Christus de Zoon van God is. Hand. 8:36-37. Uit deze woorden kunnen we deze volgende volgende stelling op grond van Gods Woord neerleggen...??

"Indien gij niet van ganser harte gelooft, zo is het niet geoorloofd om gedoopt te worden."

Simon de tovenaer beleed dus ook zijn geloof in Christus, en werd door Filippus gedoopt, Hand. 8:13. Uit zijn zondige begeerte om zich te verrijken door middel van de gave van de Heilige Geest, bleek dat Simon nooit door een waar geloof met Christus Jezus verenigd was geworden. Toch was hij gedoopt. Hieruit kunnen we twee dingen leren. Namelijk, dat de apostelen en de diakenen de kerk niet zuiver konden houden, en dat zijn doop ongeoorloofd was. Wat velen vergeten is, dat het aardse Israel in Mozes(= middelaar v/h oude verbond) gedoopt is door de rode zee, 1 Korinthe 10:2. En het geestelijke Israel in de dood en door het bloed van Christus(= Middelaar v/h nieuwe verbond) gedoopt is, Gal. 3:27, Rom. 6:3. Onder het aardse volk Israel zat tarwe en onkruid, maar onder het geestelijke Israel NIET. Toch groeit het geestelijke Israel wel samen op met het onkruid. Maar dat wil niet zeggen, dat het onkruid waarmee ze moeten opgroeien, ook in het geestelijke Verbond delen, en daardoor als kinderen gedoopt mogen worden, zonder rekenschap afgelegd te hebben, van de Hope des eeuwigen Levens die in hen geboren is. Het geestelijke Israel kan ervan getuigen hoe zij door een weg van bloedstorting(=verzoening) en gerechtigheid(=verlossing) in vrijheid gezet zijn geworden.

Hiervan kan het onkruid dat ook in de gemeente van Korinthe aanwezig was, NIET getuigen. Als dan de apostel zegt, het is niet alles Israel wat Israel heette, doelde hij op de boze werken van het onkruid in de gemeente te Korinthe. We kunnen dus niet zeggen, onder het oude verbond was alles besneden, dus moet onder het nieuwe verbond alles gedoopt zijn. Om de eenvoudige reden dat er in en onder het oude Israel wel onkruid was, maar onder het geestelijke Israel NIET. Gods Woord leert in de Handelingen der apostelen heel duidelijk, eerst het geloof en dan pas de doop. Later hebben de apostelen dit ook alzo verwoord in hun zendbrieven.

De volgorde in Gods Woord is, eerst het zaligmakende geloof, daarna de Heilige Doop, hetgeen een geestelijk zegel was op de geestelijke doop, Rom. 6:3, en daarna was de Kerk van Christus volhardende in breking des broods(=HA). Maar tegenwoordig is de volgorde geworden: Eerst als zuigeling gedoopt, daarna op je 20^e belijdenis doen, dan een kerkelijk recht tot het HA, en dat alles met een onbekeerd, onvernieuwd en geestelijk onbesneden hart...!! U ziet nu misschien wel hoe ver weg het is, en hoe wijd verspreid en hoe On-Bijbels het allemaal is geworden.

WK : Wanneer ik mij in Bijbelse zaken en de kerk verdiep, dan zie ik dat de verschillende kerkgenootschappen onder andere ontstaan zijn, door het Godsbeeld wat men in de Bijbel heeft ontdekt. Ik zou u daarom willen vragen, of uw beeld van God verandert is, nadat of voordat u bepaalde uitleggingen (van oudvaders e.d.) erop na ging slaan. Ik vind het altijd bijzonder dat er bij mensen soms een hele ommezwaai te zien is. Echter lijkt dit vaak voort te komen, omdat men zich erg herkent in een bepaalde visie van een predikant (of oud predikant), men gaat de teksten en de bijbel vervolgens ook uit deze visie lezen.

DJK : Het heeft niet te maken met een verandering van het Gods' Beeld, hoewel velen in hun uitleg van leer Gods heilig recht niet geheel verstaan. Om de reden dat ze Gods heiligheid en rechtvaardigheid, vermengen met Zijn liefde en barmhartigheid in Christus Jezus. God kan een zondaar geen genade bewijzen, indien deze zondaar niet eerst gestorven is aan Zijn wraakoefende gerechtigheid(= eis tot betaling). Wanneer God het zuivere licht van Zijn eigen heiligheid middels Zijn heilige wet in het duistere hart van een zondaar doet schijnen, dan weet zo'n zondaar niet meer waar hij kruipen moet. Daar gevoelt de zondaar dat Gods heiligheid nooit samen kan gaan, nooit samen kan wonen, nooit gemeenschap kan hebben, met zijn verdorven vuil zwart zondaarsbestaan. Daar moet dus wat gebeuren. Daar moet dus een zaak opgelost worden in Christus Jezus, en dat kan alleen geschieden door de geestelijke weg van de kruisdood met Hem te sterven, Rom. 7:4-6. Velen krenken in hun leer Gods heilige deugden, waarbij God niet meer geheel aan Zijn eer komt. Ze hebben van de rechtvaardigingsleer van de apostel Paulus een wedergeboorteleer gemaakt, die de toets van Gods Woord niet kan doorstaan, en die Gods eer ontnemt, en de verworven kroonrechten Christi op de straten werpt. De apostelen en de reformatoren leerden eendrachtiglijk de leer van rechtvaardiging van de onbekeerde goddeloze zondaar, Rom. 5:6, Rom. 6:5. Maar tegenwoordig leren zeer velen, vaak zonder hetzelf te beseffen, de leer van rechtvaardiging van de wedergeboren zondaar. Uit dit laatste zou je kunnen opmaken dat de Zoon des mensen niet gekomen is om te zoeken en zaligen dat verloren was, maar om te zoeken en zaligen dat alrede half-behouden, half-verloft, half-rein, zgn. wedergeboren was. Maar dat is natuurlijk een verzinsel uit de hel vandaan...!!

Zo Christus Zijn leven in gehoorzaamheid moest afleggen onder de toorn en de gramschap(=wet) van Zijn hemelse Vader, alzo moet een verkoren zondaar, in de toepassing van deze verworven zaak door Christus, ook zijn leven en zijn bestaan voor God geestelijk afleggen onder de toorn en de vloek van Gods heilige wet/recht. Alzo hij de vloek begraven heeft, moeten zij ook geestelijk door Zijn graf heen, om met Hem op te staan uit het graf van hun zonden, tot een nieuw leven

met/uit Hem, door geestelijke inlijving. Zie daar het beeld van Jona den profeet. De ongehoorzame Jona overboord geworpen, is het beeld van een ongehoorzame verkoren zondaar. Jona moet in de golven omkomen, God beschikt in die golven een vis tot zijn redding. Jona in de buik van de vis(=geestelijk beeld van het graf van Christus), en de zee is gestild van haar verbolgenheid. God heeft Zijn recht behouden, en Jona zijn behoudenis door de vis, waarop Jona in aanbidding ligt voor God in de buik van de vis, lees Jona 2. De vis spuugt Jona uit op Gods bevel, en er staat een gehoorzame Jona op het strand der zee. Zie daar het geestelijk beeld van een behouden zondaar in en door het bloedoffer van Christus Jezus, die door toerekening Zijn gehoorzaamheid, Zijn rechtvaardigheid, en Zijn heiligheid deelachtig is geworden, 1 Kor. 1:30. Christus legde Zijn leven af in gehoorzaamheid, maar Zijn verkoren Kerk, in ongehoorzaamheid. In dit afleggen van eigen bestaan en leven, mijnt een zondaar zijn straf en vonnis, middels het wettisch berouw, getrokken zijnde in liefde door de Vader, Joh. 6:37-44, waarna een Evangelisch berouw in het hart van de zondaar overblijft. "Doch over het huis Davids, en over de inwoners van Jeruzalem, zal Ik uitstorten den Geest der genade en der gebeden; en zij zullen Mij aanschouwen, Dien zij doorstoken hebben, en zij zullen over Hem rouwklagen, als met de rouwklage over een enigen zoon; en zij zullen over Hem bitterlijk kermen, gelijk men bitterlijk kermt over een eerstgeborene, Zach. 12:10."

De banden des doods hadden mij omvangen, en de angsten der hel hadden mij getroffen; ik vond benauwdheid en droefenis. Maar ik riep den Naam des HEEREN aan, zeggende: Och HEERE! bevrijd mijn ziel. De HEERE is genadig en rechtvaardig, en onze God is ontfermende. De HEERE bewaart de eenvoudigen; ik was uitgeteerd, doch Hij heeft mij verlost. Mijn ziel! keer weder tot uw rust, want de HEERE heeft aan u welgedaan. Want Gij, HEERE! hebt mijn ziel gered van de dood, mijn ogen van tranen, mijn voet van aanstoot. Ik zal wandelen voor het aangezicht des HEEREN, in de landen der levenden, Psalm 116:3-9.

WK : Mijn vraag hierbij is, wordt een visie op bepaalde dingen vaak niet meer bepaald door de uitleg die we hebben lief gekregen van bepaalde tekst of bijbelgedeelten?

Ik hoor soms preken, waarin de predikant lijnen trekt die ik (met mijn simpele kijk erop) niet terug kan vinden in de tekst. Hele eenvoudige geschiedenissen die naar mijn idee soms ook een eenvoudige boodschap in zich dragen, worden dan zodanig uitgewerkt dat je de tekst er haast niet meer in terug vind. Klein voorbeeld is de kamerling die vanuit Jeruzalem met de boekrol naar huis reist. Ik hoor mensen wel eens zeggen, kijk we leven nu in net zo'n tijd, ook toen was er al geen kerk meer waar deze man terecht kon met zijn nood. Als ik zelf dan de tekst lees, staat dat nergens. Er staat zelfs dat Petrus in die omgeving preekte. De moordenaar aan het kruis vraagt vergeving en Jezus schenkt hem eeuwig leven. Ja zeggen mensen dan, maar niet alles staat in de bijbel dus daar is al een toeleidende weg aan vooraf gegaan. Ik zie dat nergens staan... deze man gaat zijn schuld zien en belijden (door Gods genade) en wordt vervolgens vrijgesproken. Jezus heeft daarbij onze dogma's en "regeltjes" niet nodig. Hij heeft volmacht om deze man vrij te spreken. Hoe kan het dan dat mensen hierop een vertekend beeld krijgen? Niet omdat ze de tekst zelf gelezen en onderzocht hebben, maar eerder omdat er een uitleg is geweest die men aansprak en goed paste in het denken van henzelf.

DJK : Velen lezen Gods Woord door de bril van de uitleg van bepaalde onderwijzers, zonder dat ze ooit zelf door Gods Woord belezen zijn geworden; anderen beluisteren Gods Woord door hun eigen onbesneden oren, op de wijze hoe ze zelf jaren het Woord van enkele predikers hebben mogen opluisteren, waarbij ze Gods Woord op de tweede plaats neerzetten. Wij dienen Gods Woord te verklaren vanuit de leerbrieven der apostelen. Lees het voorwoord van de

kanttekenaren bij de Romeinenbrief eens. Daarin staat dat, dat met name in deze zendbrief de sleutelen verklaard liggen, om Gods Woord helder en zuiver te kunnen verstaan. Dit is eigenlijk in het kort de inhoud van de Romeinenbrief van Paulus : Want die gestorven is, die is gerechtvaardigd van de zonde. Indien wij nu met Christus gestorven zijn, zo geloven wij, dat wij ook met Hem zullen leven, Rom. 6:7-8.

Al de bekeringen van Gods verkoren volk kunt u in de Romeinen en Galatenbrieven van de apostel Paulus lezen. Vanuit deze brieven moet u ook de geschiedenissen in de Evangelien lezen, en bijv. verstaan in welke geestelijke gestalte Zacheus uit zijn huisje kwam, opdat hij Jezus mocht zien. Gelet op de uitkomst, kunnen we weten wat daaraan bij hem geestelijk vooraf is gegaan. Hetzelfde geldt voor de geestelijke gestaltenis van de moordenaar naast de Heere Jezus. Waar staat er geschreven dat deze man onder de vloek der wet hing. Dat staat immers nergens, maar hing hij onder geestelijke doem en vloek van Gods heilige wet....?? Waar staat bijv. geschreven dat de bloedvloeiende vrouw lichamenlijk, maar ook geestelijk, aan het einde van de wet was gebracht, opdat zij aan het einde van deze wet, gedreven door het zaligmakende toevluchtnemende geloof, Christus Jezus als haar Zaligmaker en Behouder ten leven zou ontmoeten, naar Rom. 10:4....?? Dat lezen we nergens, maar is het gebeurd of niet....?? Hoe leest gij Gods Woord, en verstaat gij ook hetgeen gij leest, m'n beste vrind....?? Hoe leest gij Gods heilige wet....??

En ziet, een zeker wetgeleerde stond op, Hem verzoekende, en zeggende: Meester, wat doende zal ik het eeuwige leven beerven? En Hij zeide tot hem: Wat is in de wet geschreven? Hoe leest gij? En hij, antwoordende, zeide: Gij zult den Heere, uw God, liefhebben, uit geheel uw hart, en uit geheel uw ziel, en uit geheel uw kracht, en uit geheel uw verstand; en uw naaste als uzelfen. En Hij zeide tot hem: Gij hebt recht geantwoord; doe dat, en gij zult leven, Lukas 10:25-28.

Mijn vraag aan u : Zou dan de apostel iets anders bedoeld hebben, toen hij geïnspireerd door de Geest van Christus deze woorden schreef : “En dat niemand door de wet gerechtvaardigd wordt voor God, is openbaar; want de rechtvaardige zal uit het geloof leven. Doch de wet is niet uit het geloof; maar de mens, die deze dingen doet, zal door dezelve leven, Gal. 3:11-12.”

Hier worden precies twee dezelfde zaken bedoeld. Waarom zei de Heere Jezus dan: “Gij hebt recht geantwoord; doe dat, en gij zult leven....??” Let op, tot wie Hij deze woorden sprak. Hij sprak dit woord tot een mens die zijn leven en zijn behouden in de werken der wet gevonden had, Joh. 9:31. Deze farizeeër heeft nimmer begrepen dat God Zijn wet niet ten eerste gaf om gehouden te worden, maar juist om schuldig bevonden te worden. Nooit heeft deze farizeeër deze woorden van de apostel geestelijk verstaan: “Want ik ben door de wet der wet gestorven, opdat ik Gode leven zou. Ik ben met Christus gekruist; en ik leef, doch niet meer ik, maar Christus leeft in mij; en hetgeen ik nu in het vlees leef, dat leef ik door het geloof des Zoons van God, Die mij liefgehad heeft, en Zichzelfen voor mij overgegeven heeft, Gal. 2:19-20.” Deze woorden sprak de Heere Jezus dus niet tot die moordenaar die tot Hem om redding kwam gevloeden. Waarom niet? Omdat deze moordenaar gestorven was aan het doen en laten van Gods heilige wet. Hij kon niet meer betalen wat God volkomen van hem eiste door Zijn heilige recht, en kwam op een punt dat hij een Ander nodig kreeg tot voldoening en betaling.

WK : Dit zijn een paar van de vele voorbeelden, waardoor mensen teksten uit de context halen en er vervolgens (omdat iemand ze dat een keer zo uitgelegd heeft of omdat het in een boekje staat) mee aan de haal gaan. Ik wil daarbij de zaken die in de reformatie ontdekt zijn niet als onbelangrijk beschouwen. Maar vaak lijken we ons vast te klampen aan ideeën die men vroeger

bij bepaalde zaken had. Er zullen daarbij zaken zijn die niet veranderen, God verandert namelijk ook niet. Echter zou ik het niet veranderen van God eerder willen plaatsen in het kader van Zijn Liefde (Hij heeft immers geen lust in de dood van de goddeloze maar daarin dat deze zich bekeert en leeft. De nodiging die uitgaat verandert niet.

DJK : Gaat dan henen, onderwijst al de volken, dezelve dopen in de Naam des Vaders, en des Zoons, en des Heiligen Geestes; lerende hen onderhouden alles, wat Ik u geboden heb. En ziet, Ik ben met ulieden al de dagen tot de voleinding der wereld. Amen, Matth. 28:19-20. Hier staat dus niet : onderwijst alleen de verkoren zielen....etc. Nee, de prediking van het evangelie is tot ons allen gekomen. Voor de een is dit Evangelie een reuke des leven ten leve, voor de ander een reuke des doods ten dode. De een heeft ervan moge eten, de ander heeft het in zijn mond gehad en weer uitgespuugd, Hebr. 6:4, weer een ander het nooit willen horen, en daarmee God voor een Leugenaar gehouden, en het bloed van Jezus Christus onrein geacht. Die in den Zoon van God gelooft, heeft de getuigenis in zichzelf; die God niet gelooft, heeft Hem tot een leugenaar gemaakt, dewijl hij niet geloofd heeft de getuigenis, die God getuigd heeft van Zijn Zoon, 1 Joh. 5:10.

WK : Dit Godsbeeld van mensen heeft ook betrekking op de manier waarop wij kerk zijn. Heel veel tradities zijn (al dan niet Bijbels onderbouwd) in de loop der jaren gewoonte geworden. Dit is (naar mijn idee) zo ingenesteld binnen de kerken dat er veel uiterlijk vertoon is. Deze uiterlijkheden gaan vaak boven onze opdracht de naaste lief te hebben als onszelf. Ik zit soms wel eens te denken over de grootheid van God (en mijn kleinheid). Hij de Schepper van hemel en aarde en alles wat daarop is, ik een nietig menskind die m'n eigen zaligheid in de weg staat, en zo vaak zondig tegen deze goede God. Ik kan dan wel eens janken als ik Jezus hoor vragen om vergeving bij Zijn Vader, terwijl ik hem door mijn zonden aan het kruis aan het spijkeren ben. Als ik er dan goed over nadenk, dan denk ik, dat is toch eigenlijk dwaasheid dat Hij daar in mijn plek wil hangen? dat begrijpt toch geen mens? Wat een liefde en een trouw van Zijn kant, wat een haat en een ontrouw van mijn kant.

DJK : Als u werkelijk mag weten, door Gods machtige hand, uit het diensthuis der zonden verlost te zijn geworden, dan kunt u er ook van getuigen hoe God de dood en het verderf over dat diensthuis der zonden bracht, want dat was de Bijbelse weg waaruit Hij u wilde verlossen. Maar, dan kunt u er ook van getuigen hoe u van het gebraden Lam heeft mogen eten, en hoe het bloed tot redding aan de deurposten van uw hart gestreken werd, en welk een aanbidding er vervolgens in uw ziel overbleef tot God. "Want Ik zal in dezen nacht door Egypteland gaan, en alle eerstgeborenen in Egypteland slaan, van de mensen af tot de beesten toe; en Ik zal gericht oefenen aan alle goden der Egyptenaren, Ik, de HEERE! En dat bloed zal ulieden tot een teken zijn aan de huizen, waarin gij zijt; wanneer Ik het bloed zie, zal Ik ulieden voorbij gaan; en er zal geen plaag onder ulieden ten verdere zijn, wanneer Ik Egypteland slaan zal. En deze dag zal ulieden wezen ter gedachtenis, en gij zult hem den HEERE tot een feest vieren; gij zult hem vieren onder uw geslachten tot een eeuwige inzetting, Exodus 12:12-14." Bedenk dat het aardse volk Israel door God verlost is geworden middels een weg van bloedstorting en gerechtigheid. Alzo verlost God Zijn verkoren geestelijke Israel net eender uit de klauwen des satans. Misschien wilt u uwzelf eens antwoord geven op al deze door mij gestelde geestelijke Bijbelse zienvragen...?? Misschien was dit helemaal niet wat u van mij verwachtte. Hierop wil ik alleen zeggen, dat zachte heelmeesters, alleen stinkende wonden maken. Doorzoek u zelf nauw, ja, doorzoek nauw, gij volk, dat met geen lust bevangen wordt! Eer het besluit bare (gelijk kaf gaat de dag voorbij), terwijl de hittigheid van des HEEREN toorn over ulieden nog niet komt; terwijl de

dag van den toorn des HEEREN over ulieden nog niet komt. Zoekt den HEERE, alle gij zachtmoedigen des lands, die Zijn recht werken! Zoekt gerechtigheid, zoekt zachtmoedigheid, misschien zult gij verborgen worden in den dag van den toorn des HEEREN, Zefanja 2:1-3.

WK : Terugkomend :-) op de manier waarop wij leven, probeer ik dan wel eens de tegenstelling te zien. God in de hemel, de Almachtige Schepper van hemel en aarde. Wij hier beneden, bezig met vraagstukken en ruzie maken over, wel of niet hele noten, psalmen (zijn mij overigens erg lief geworden) of gezangen, wel of geen hoed, wel of geen broek. U zult alle discussie rondom bepaalde onderwerpen wel kennen. We leven toch aan de kern voorbij als we daar steeds maar weer mee bezig zijn? De gedachte komt dan in mijn boven, maakt de Almachtige God zich echt druk (met eerbied gesproken) om een hoed, of een broek, een psalm of een gezang? Wat veroordelen wij snel kerken of groepen omdat ze het anders doen dan wij "gewend" zijn. Ik hoop dat u proeft wat ik met bovenstaand wil zeggen.

DJK : Hoe en door welke weg een zondaar zalig moet worden, staat duidelijk in Gods Woord. Maar hoe leggen velen dit uit...?? Kijk daar gaat het nou maar om. De meesten leggen het uit naar hun eigen geestelijke bekje. Want er zal een tijd zijn, wanneer zij de gezonde leer niet zullen verdragen; maar kittelachtig zijnde van gehoor, zullen zij zichzelf leraars opgaderen, naar hun eigen begeerlijkheden; En zullen hun gehoor van de waarheid afwenden, en zullen zich keren tot fabelen. Maar gij, wees wakker in alles, lijd verdrukkingen; doe het werk van een evangelist, maak, dat men van uw dienst ten volle verzekerd zij, 2 Tim. 4:3-5.

WK : Ik ben zelf werkzaam in de ICT-wereld. Ik werk op een ICT-afdeling bij een grote organisatie waar van de 800 medewerkers mij onbekend is of er iemand in God geloofd. Het wil erop lijken dat er werkelijk geen 1 meer is. Wat een wonder (genade) eigenlijk (denk ik dan) dat ik er wel voor geprikkeld ben, en met Gods Woord bezig mag zijn. De gedachte "Waarom ik (wel) Heere?" kan dan soms wel eens boven komen. Ik merk op het werk weinig respect voor God en godsdienst. Veel mensen zijn zelfs anti. "dat jij in die sprookjes geloofd, moet jij weten maar val mij er niet mee lastig". Mensen vinden je zielig omdat je niks mag op zondag (dit overigens terwijl men nooit gevraagd heeft wat de achterliggende gedachte is). Ik mag van alles op zondag :-) ik moet alleen niks (niet naar de Ikea, geen tuin doen, niet werken), ik mag vrij zijn en bezig zijn met de dingen die "echt" van belang zijn, ook mag ik genieten van de vrijheid die God geeft. Wat voel ik me regelmatig een eenzame vreemdeling. Al die mensen die ik dan om me heen zie, die onbereikbaar lijken te zijn voor de boodschap van het evangelie (omdat men niks mist, en zo prima kunnen leven)... dat zijn ernstige zaken. Men kiest liever de dood, terwijl het leven voorhanden is. Wat zijn we toch een dwaze mensen...!

DJK : Velen leven maar naar het goeddunken van hun eigen hart. Maar wat nu als je eigen hart nog verrot en bedorven is...? In die dagen was er geen koning in Israel; een iegelijk deed, wat recht was in zijn ogen, Richteren 21:25. Maar niemand vraagt zichzelf af, wat eist mijn Schepper en Rechter rechtvaardig van mij terug...!! Tenzij dat God Zelf naar die verloren zondaar gaat vragen. Daarom kunt u Gods Woord in deze enkele woorden samenvatten: **God zoekt de zondaar...!!** Hierbij moeten bij opmerken, hoe en in welke weg God naar Zijn verkoren volk vraagt, en hoe en in welke weg Hij gevonden, geprezen en verheerlijkt wil worden.

WK : De vraag die naar aanleiding van uw website bij mij boven kwam, is hoe u in het dagelijkse leven staat. Hoe gaat u om met het geloof op uw werk en naar collega's toe. Voelt u zich ook zo'n een vreemdeling en eenzaam? U geeft aan op uw website dat u veel weerstand krijgt vanuit de

gevestigde kerken. Nou ben ik zelf van mening, dat we tegenwoordig al snel op de tenen zijn getrapt :-). Sommige dingen zou ik wellicht anders zeggen, maar aan de andere kant kan het mensen best tot nadenken zetten. Ik deel daarom de mening dat we (naast de geijkte boodschap die wellicht toch meer gewoonte is geworden), ons het liefst niet persoonlijk aangesproken willen weten (over "onze" kerk of "onze" dominee), we springen al snel op de kast :-). Het zou goed zijn als we dat eens wat meer zouden relativiseren. Waarom een discussie over een kerkgenootschap? terwijl er toch altijd wel iets op te merken valt. Het grootste nadeel (als ik dat zo mag zeggen :-)) van een kerk is dat er mensen deel van uitmaken. Wel of niet bekeerd neemt ieder z'n eigen mening mee, ook over dagelijkse zaken (die wellicht het geloof niet of nauwelijks raken) en leggen dit vervolgens aan een ander op. (zie hierbij ook weer het kopje Godsbeeld). Uw website is erg leerzaam, echter er zijn daarom ook zaken waarin ik uw mening niet deel, en dat moet volgens mij kunnen :-)

Mijn vraag aan u is, hoe leeft u overdag tussen uw collega's, uw gezin en vrienden? Kunt u daar de bijbelse boodschap (wel) kwijt? en zijn er vruchten te ontdekken?

DJK : Ik ben maar gewoon een zondige vader (in mezelf) van vijf kinderen, doch rein in Hem, getrouwd met een zeer lieve vrouw. Werkelijk een vrouwtje uit duizenden. Ik probeer hen niet alleen het goede voor te houden, maar hen ook voor te leven. Maar kom dagelijks in alles te kort, ja ik kom er zelfs dagelijks met veel schuld uit. Maar mag wel als een vader voor zijn gezin dagelijks m'n knietjes buigen voor het Opperwezen, of hij hen ook nog zou willen bekeren, zoals Hij als de Zijnen heeft willen bekeren en gedurig heeft willen leren. Daarnaast raakt een ziel in Christus zelf nooit uitbekeerd, en mag ik ook nog enkele vrienden hebben in den lande, door God op mijn paadje gebracht. Net zulke arme dwazen als ik ben, maar wijs en heilig in Hem die hen lief en eeuwig dierbaar is geworden. Mensen met een erfdeel in Christus Jezus, met een eerbaar leven, ondanks dat ze nog in vele dagelijks struikelen. Mensen die, naar hun vernieuwde natuur, met David bij tijd en wijlen mogen zeggen, hoe lief heb ik Uw wet, ze is m'n betrachting den gansen dag. Wanneer de liefde Gods in Christus in de raderen mag zijn, is de wet werkelijk niet zwaar, maar eigenlijk zo licht als een veertje. Weet u waarom? Omdat de liefde de ander geen kwaad doet, en God alle lof en ere geeft. De liefde Gods in Christus is daarom de vervulling der wet, Rom. 13:10. Toch blijft het voor hen allen en mezelf deze volgende woorden gelden : "Zo dan, ik zelf dien wel met het gemoed de wet Gods, maar met het vlees de wet der zonde."

WK : Dat is ook zoiets waar ik ontzettend mee kan zitten... Wat zijn de vruchten van mijn getuige zijn (in woorden of werken)? En aan de vrucht herken je toch de boom? Hierbij worden ook de vruchten van geloof en bekering bedoelt, maar het een staat toch niet los van het ander? Wat heeft God nou aan mij als Zijn getuige? "wie mij belijden zal voor de mensen..." waar blijf ik dan bij zo'n tekst? en dan heb ik het nog niet over de zonde (bewust of onbewust) waarmee ik elke dag mijn schuld groter maak. Wat kan je jezelf en je eigen zaligheid toch in de weg zitten.

DJK : Toon mij uw geloof uit uw werken, zegt de apostel. Dat zijn niet de werken der wet, maar de werken die in de liefde Gods in Christus Jezus gedaan zijn. Denk eens aan die wenende hoer aan de voeten van de Heere Jezus, in Lukas 7. Maar ook aan de zalving van Christus door Maria te Bethania. Al deze liefdewerken kan de vrome Godsdienst NOOIT verdragen. Let maar eens op de vergramde zgn. vrome nette gezichten van Simon de Farizeer, en Judas die de kostbare zalf zogenaamd voor veel geld had kunnen verkopen ten bate van de armen. Denk ook eens aan het liefdewerk van Nicodemus. Ook hij bracht dure zalf, nardus en mirre met zich mee, om het lichaam van Christus te balsemen. Als we dan letten dat deze kostbaarheden eigenlijk alleen gebruikt werden voor zeer hoge personen. Blijkt dan uit deze liefdeswerken niet, dat dit

zondaarsvolk in Hem de Koning der Koningen heeft gezien.....?? Gods volk wordt nooit gehaat om wie ze zelf zijn, maar juist om hun getuigenis, en hun daden. Ik heb hun Uw woord gegeven; en de wereld heeft ze gehaat, omdat zij van de wereld niet zijn, gelijk als Ik van de wereld niet ben, Joh. 17:14. Mag dit bij u ook zo zijn...?? Bent u ook door de wereld, maar het meest door de godsdienst met de Heere Jezus buiten Jeruzalem geplaatst, om aldaar Zijn kruis mede te dragen...?? Deze strijd behoeft u niet op te zoeken, dat komt vanzelf, wanneer u van Hem en uit Hem gaat spreken. Daar hoeft u niets voor te doen. Denk eens aan Stefanus. De farizeeërs roken het aan zijn taal en aan zijn daden, dat hij van Christus was. De dood kan nooit het leven verdragen, noch minder de duisternis het licht. Want wat mededeel heeft de gerechtigheid met de ongerechtigheid, en wat gemeenschap heeft het licht met de duisternis? En wat samenstemming heeft Christus met Belial, of wat deel heeft de gelovige met den ongelovige? Of wat samenvoeging heeft de tempel Gods met de afgoden? Want gij zijt de tempel des levenden Gods; gelijkerwijs God gezegd heeft: Ik zal in hen wonen, en Ik zal onder hen wandelen; en Ik zal hun God zijn, en zij zullen Mij een volk zijn. Daarom gaat uit het midden van hen, en scheidt u af, zegt de Heere, en raakt niet aan hetgeen onrein is, en Ik zal ulieden aannemen, 2 Kor. 6:14-17.

WK : Wat een Wonder dat het dan weer Pasen mag zijn! Niet om iets van ons, als je om je heen ziet waar we met z'n allen mee bezig zijn, dan vraag je je af wanneer het geduld van God met ons mensen ophoudt. Wat een zonde en schuld en desinteresse in het Borgwerk van Christus, schouderophalend wordt eraan voorbij gegaan (omdat we te druk zijn met paaseieren zoeken). Wat een genade van God dat er nog genade is, en God toch elke keer weer Zijn Boodschap verkondigt aan een ieder die het horen wil! Ik moet geregeld denken aan een uitspraak van wijlen dominee Vroegindewey: "Zul je het nooit vergeten lieve vrienden, dat God is voor een slecht mens"! En zo is het, niet te begrijpen, niet klein te krijgen, maar het staat vast in Zijn Getuigenis. Looft God de bron van het leven. Ik wil u goede en gezegende paasdagen toewensen!

Hartelijke groet, W. K.

DJK : Weet u wat de geestelijke doorleving van Goede vrijdag en Pasen is...?? Hij heeft die zaak verworven, als de Middelaar van het nieuwe Verbond. Maar wanneer deze verworven zaak wordt toegepast aan de ziel van een verkoren zondaar, dan is dit de beleving: "Of weet gij niet, dat zovelen als wij in Christus Jezus gedoopt zijn, wij in Zijn dood gedoopt zijn? Wij zijn dan met Hem begraven, door den doop in den dood, opdat, gelijkerwijs Christus uit de doden opgewekt is tot de heerlijkheid des Vaders, alsoo ook wij in nieuwigheid des levens wandelen zouden. Want indien wij met Hem een plant geworden zijn in de gelijkmaking Zijns doods, zo zullen wij het ook zijn in de gelijkmaking Zijner opstanding; Dit wetende, dat onze oude mens met Hem gekruisigd is, opdat het lichaam der zonde te niet gedaan worde, opdat wij niet meer de zonde dienen. Want die gestorven is, die is gerechtvaardigd van de zonde. Indien wij nu met Christus gestorven zijn, zo geloven wij, dat wij ook met Hem zullen leven, Rom. 6:3-8."

Een mens moet dus gestorven wil hij leven, vervloekt zijn wil hij de zegen in Christus ontvangen, gevonnist zijn wil hij in Christus vrij zijn, door de hel naar de hemel. Gij dwaas, hetgeen gij zaait, wordt niet levend, tenzij dat het gestorven is, 1 Kor. 15:36. Dat wens ik u van harte toe. Voor het eerst, of bij vernieuwing, is mijn hartelijke wens en bede.

Hartelijke groet en Gode in Christus bevolen,
D.J. Kleen

Van: W. K.

Verzonden: vrijdag 2 april 2010 17:28

Aan: Dhr. Kleen

Onderwerp: RE: persoonlijke vragen

Beste meneer Kleen,

hartelijk dank voor uw uitgebreide :-) antwoorden..

Aangaande de kinderdoop is hierover genoeg gestreden binnen de kerken. Ik wil dit onderwerp daarom laten rusten. Ik denk dat wij daar met ons beperkte vermogen en verstand toch niet uitkomen. Hoe kan het anders dat het ene kind van God de kinderdoop ziet als bijbels en een ander kind van God de volwassen (=geloofsdoop).

Zet daarom twee mensen bij elkaar (bekeerd of onbekeerd) en er ontstaat een scheuring, en dat is nou precies hetgeen ik altijd mee zit, ieder heeft z'n eigen waarheid, er zijn veel kerkgenootschappen die claimen allemaal de waarheid te hebben. Ze verschillen echter in de bepaalde zaken zo, dat ik dan denk, ze kunnen nooit alle twee gelijk hebben. Daarnaast zijn er dan nog mensen die niet meer in een kerk komen. Ook deze claimen (op grond van de schrift) de waarheid te kennen. Hoe zit het dan??

Daarnaast heeft u nog geen antwoord gegeven omtrent de vraag over uw werk en collega's. Indien u dit liever niet doet (prive oid) snap ik dit ook, echter ik dacht dat u het wellicht vergeten was.

Hartelijke groet,

W. K.

Van: D.J. Kleen

Verzonden: vrijdag 2 april 2010 18:18

Aan: W.K.

Onderwerp: RE: persoonlijke vragen

Geachte W.K,

Wat betreft geestelijke eenzaamheid. Lees hier alvast wat ik daar de laatste tijd over schreef :

<http://www.dewoesteweg.nl/wp-content/uploads/2009/06/week-23-meditatie-over-23-vers-9b.pdf>

<http://www.dewoesteweg.nl/artikelen-meditaties/het-eenzame-en-onbegrepen-leven-van-noach/>

<http://www.dewoesteweg.nl/artikelen-meditaties/in-veel-wijsheid-is-veel-verdriet/>

Verder wat betreft uw opmerking, over dat, “een ieder z'n eigen waarheid heeft, er zijn veel kerkgenootschappen die claimen allemaal de waarheid te hebben. Ze verschillen echter in de bepaalde zaken zo, dat ik dan denk, ze kunnen nooit alle twee gelijk hebben. Daarnaast zijn er dan nog mensen die niet meer in een kerk komen. Ook deze claimen (op grond van de schrift) de waarheid te kennen. Hoe zit het dan??”

Toch ligt het antwoord op deze vraag in Gods Woord. Maar dan moeten onszelf weer eerst deze volgende vraag stellen: Hoe leest gij dat Woord, en verstaat gij ook hetgeen gij leest, Hand. 8:30. En Hij zeide tot hem: Wat is in de wet geschreven? Hoe leest gij?(Lukas 10:26). En op deze punten liggen de wegen zeer wijd van elkaar verspreidt. Toch zal op dit punt de vrede nooit gevonden worden. Christus heeft Zichzelf immers alleen aan Zijn kinderkens geopenbaard tot zaligheid. Maar wat nu, wanneer in onze huidige kerken de dood op de kansel staat, en in de kerkenraden ook de dood over het geestelijke leven heerst...?? Kijk, daar begint het probleem al. Maar, dat is niet alleen nu het geval, in de tijd van Christus omwandeling op aarde was het precies eender. En Hij zeide tot hen: Het is u(= discipelen) gegeven te verstaan de verborgenheid van het Koninkrijk Gods; maar dengenen, die buiten zijn, geschieden al deze dingen door gelijkenissen; Opdat zij ziende zien, en niet bemerken, en horende horen, en niet verstaan; opdat zij zich niet te eniger tijd, bekeren en hun de zonden vergeven worden, Markus 4:11-12. Lees ook hier wat de Heere Jezus tot de wetgeleerden in Zijn tijd zei: Wee u, gij wetgeleerden, want gij hebt den sleutel der kennis weggenomen; gijzelfen zijt niet ingegaan, en die ingingen, hebt gij verhinderd. En als Hij deze dingen tot hen zeide, begonnen de Schriftgeleerden en Farizeen hard aan te houden, en Hem van vele dingen te doen spreken; Hem lagen leggende, en zoekende iets uit Zijn mond te bejagen, opdat zij Hem beschuldigen mochten, Lukas 11:52-54.

Droom daarom dus verder maar nooit meer van een (gewapende) vrede binnen de kerken, want die zal er nooit komen. De strijd tussen het verkoren Vrouwenzaad en het verworpen slangenzaad zal ook daar nooit een einde hebben. Een iegelijk dan, die Mij belijden zal voor de mensen, dien zal Ik ook belijden voor Mijn Vader, Die in de hemelen is. Maar zo wie Mij verloochend zal hebben voor de mensen, dien zal Ik ook verloochenen voor Mijn Vader, Die in de hemelen is. Meent niet, dat Ik gekomen ben, om vrede te brengen op de aarde; Ik ben niet gekomen om vrede te brengen, maar het zwaard. Want Ik ben gekomen, om den mens tweedrachtig te maken tegen zijn vader, en de dochter tegen haar moeder, en de schoondochter tegen haar schoonmoeder, Matth. 10:32-35.

Met kanttekening 6 daarbij :

Het zwaard

Dat is onenigheid en vervolging, die op de predikatie zou volgen; waarvan oorzaak is, niet eigenlijk Christus, die de vrededorst is, Jes. 9:5, of zijn vredes is, Ef. 6:15, maar de moedwil dergenen, die het verwerpen, en de gelovigen haten en vijandig vervolgen.

Dus als u werkelijk de genade Gods in Christus deelachtig mag zijn, dan zullen de vervolgingen en de haat om Christus' wille ook uw deel zijn. Als u hier geen weet van hebt, dan hebt u maar te vrezen nog alles te missen. Lees hier : En zij was zwanger, en riep, barensood hebbende, en zijnde in pijn om te baren. En er werd een ander teken gezien in den hemel; en ziet, er was een grote rode draak, hebbende zeven hoofden, en tien hoornen, en op zijn hoofden zeven koninklijke hoeden. En zijn staart trok het derde deel der sterren des hemels, en wierp die op de

aarde. En de draak stond voor de vrouw, die baren zou, opdat hij haar kind zou verslinden, wanneer zij het zou gebaar hebben. En zij baarde een mannelijken zoon, die al de heidenen zou hoeden met een ijzeren roede; en haar kind werd weggerukt tot God en Zijn troon, Openb. 12:2-5.

Bij een ieder die tot de Kerk van Christus mag behoren door geestelijke wedergeboorte, is het Kindeke Jezus in zijn ziel geboren door de barensweeën heen. Op de geboorte van dit Kind komt altijd de draak af die het Kind in hen wenst te verslinden. Maar, dat kan niet, omdat hun erfdeel in Christus veilig in de hemel geborgen is in Goddrie-enig. Toch zal de draak(= de duivel), door middel van allerlei werktuigen uit de hel vandaan, werkelijk alles in het werk stellen om dat volk, in wiens harten dat Kind geboren is, te bedroeven, te benauwen, te vervolgen, te haten met een dodelijke haat. *En gij zult van allen gehaat worden om Mijn Naam; maar die volstandig zal blijven tot het einde, die zal zalig worden, Matth. 10:22, Joh. 15:18, Joh. 17:14.* Leg hier uw hart eens naast, beste W.K.

Verder, heb ik geen collega's. Ik heb voor gedurende 20 jaar een eigen bloemenbedrijf gehad met export naar Frankrijk. Het was een klein bedrijf met enkele werknemers. Ik heb geprobeerd mijn werk en mijn zaak op een christelijke wijze te runnen, hetgeen niet zonder de nodige beproeving is gegaan. Ook hierin ben ik alles tekort gekomen. Om maar een voorbeeldje te noemen. In het begin stuurden we op vrijdagmiddag onze aanbiedingen per fax de deur uit. Daarna trokken we de deur dicht, en kwamen maandagochtend om 03:00 uur weer op de zaak, om de bestellingen voor te bereiden. Wat hadden we alrede op voorraad, en wat moest er worden bijgekocht? Dat was best een hele uitzoek, en moest snel gedaan worden, want om 06:00 uur begon de bloemenverkoop in de afmijnzaal. Hoewel we op zondag niets deden, stond toch de fax aan, waardoor op zondag menig bestelling kwam rollen. Ik begon hier eigenlijk pas bij stil te staan, toen het internet zijn intrede deed, en we onze aanbiedingen met foto's etc. ook op vrijdag klaar zetten voor het weekend. Zoals voorheen op zondag de fax kwam binnen rollen, also kocht men op zondag onze gefotografeerde bloemen uit onze webshop per internet, wellicht op het moment als wij in de kerk zaten. Toen begonnen mij deze dingen werkelijk te benauwen. Maar hoe zou een mens hiervan verlost worden, wanneer dit sluipenderwijs zijn ingang in vele bedrijven, en dus ook mijn bedrijf, gevonden heeft. De grootste exportdagen waren op maandag en woensdag vertrek. De woensdag was dus geen probleem, maar de maandag begon me bij tijden toch wel te benauwen. Innerlijk verschoonde ik mezelf met het feit dat ik mijn klanten niet kon dwingen om op zondag niet te werken. De franse bloemisten doen negen van de tien keren hun bestellingen op zondagmiddag of zondagavond. Dan zijn de laatste bloemen verkocht, en weten ze wat ze nodig hebben. U begrijpt wellicht het probleem van de twee heel verschillende denkwerelden. Ook op dit punt geldt het, dat vermeerdering van kennis, smart baart. Wanneer we destijds met onze verkooptrailer een weekend over moesten staan, dan deden we niets, en zaten we in een hotelkamer. U begrijpt het wellicht weer, niets doen, maar toch op een hotelkamer op zondag. Maar dat kon echt niet anders. Maandag begonnen we dan weer vroeg aan onze verkoop langs de winkels. Ik vertelde mijn klanten waarom ik op zondag niet kwam, en de meesten kon het niet begrijpen, maar omdat je er al jaren kwam respecteerden zij het toch van ons.

Maar met de directe verzendexport lag dit zo geheel anders. Als bedrijf kon je het naar je klanten toe eenvoudig niet maken, om op zaterdagavond de stekker uit je fax te trekken. Die stekker van de fax, werd jaren later vervangen door de webshop via het internet. Wanneer ik mijn webshop op zaterdagavond had gesloten voor mijn franse klanten, dan had ik wellicht mijn bedrijf binnen een maand kunnen sluiten, om de eenvoudige reden dat mijn klanten dan naar een andere

Hollander gezocht zouden hebben die op zondag wel die gelegenheid zouden bieden. Of ik had weer terug moeten gaan naar de ouderwetse manier, via de fax. Wezenlijk zit daar geen verschil in. Ik kan niet zeggen hoeveel invloed deze dingen op mijn zielenleven hebben gehad. Wanneer een mens ergens aan begint, en er eenmaal met tonnen geld in zit, en er daarom zomaar niet vanaf kan, beseft hij soms later de vele haken en ogen die er aan bepaalde beroepen en bedrijfsactiviteiten kunnen kleven. Toch waren deze dingen me bij tijden weleens tot een kwelling, en smeekte ik den Heere om van deze wereldse troep verlost te worden. Hiermee veracht ik niet hoe den Heere mij gedurende 20 jaar heeft willen onderhouden, maar u begrijpt vast wel wat ik bedoel. Als u mij vraagt, of ik hier ooit weer aan zou beginnen, zou ik u een negatief antwoord geven. Wat was ik daarom ook zeer verblijd toen ik in de middelijke weg, door Gods wonderlijke voorzienigheid, in staat werd gesteld om mijn bedrijf van de hand te kunnen doen. Ik heb daar nooit spijt van gehad. Maar wanneer ik aan al deze dingen weleens terug denk, dan komen die woorden uit Openbaringen 13 me bij tijden voor de geest. *En hetzelve werd macht gegeven om het beeld van het beest een geest te geven, opdat het beeld van het beest ook zou spreken, en maken, dat allen, die het beeld van het beest niet zouden aanbidden, gedood zouden worden. En het maakt, dat het aan allen, kleinen en groten, en rijken en armen, en vrijen en dienstknechten, een merkteken geve aan hun rechterhand of aan hun voorhoofden; En dat niemand mag kopen of verkopen, dan die dat merkteken heeft, of den naam van het beest, of het getal zijns Naams, Openb. 13:15-17.*

Hier heeft u een kort filmpje van slechts een paar minuten, van het bedrijf wat ik inmiddels heb verkocht. Dat geeft u een verkorte impressie hoe ik 20 jaar mijn brood heb mogen verdienen : Als u dat interesseert dan kunt u het eens bekijken :

<http://www.dewoesteweg.nl/wp-content/uploads/2010/04/marionette-fleurs-film.wmv>

Ik weet niet of het goed en juist is dat ik u dit allemaal openlijk heb verteld. Dat ligt misschien ook een weinig verklaard in mijn openhartige karakter. Maar het kwam mij zo al schrijvend voor de geest. Een nette vrome farizeeër zal wellicht zeggen: *“dat had ik van u nou nooit gedacht!”* Weer een ander zal het misschien als stenen gebruiken om naar mijn hoofd te werpen. Maar dat geeft niet. Maar misschien is daar ergens ook nog een zwerver, die, net als ik, als een zondige goddeloze hoer gewassen en gereinigd is geworden in het dierbaar bloed van Jezus Christus. Deze zwerver zal op dit punt misschien onder me gaan liggen. Alle dingen zijn wel oorbaar, maar alle dingen stichten niet. Toch heb ik het u willen vertellen. Ook hierin moeten we eerlijk zijn tegen elkaar. Nu heb ik geen werk meer, jawel, toch wel, een ander werk. Een zeer liefelijk werk, waartoe een mens geroepen moet worden. Van Gods' wege geroepen, anders kan hij dit werk niet doen. Daartoe en daarin moet hij door God Zelf bekwaamd en onderwezen worden. Maar dat is een veracht werk, wat door de meesten niet als werk wordt beschouwd. Een werk waar je op aarde nooit rijk van wordt. Dit was ook de opmerking van een van m'n klanten, toen ik afscheid van hem kwam nemen, en hem een Frans Bijbeltje schonk. Ook in dit werk kom ik alles tekort, ik er slechts maar van stamelen. Wat de toekomst mij zal brengen, weet ik niet. Een ding weet ik wel, dat ik volledig afgebroken werd in mijn werk, en ik een ander werk, als een geestelijke last op mijn rug gelegd heb gekregen. Het bloed van Jezus reinigt van alle zonden.

Hartelijke groet,

D.J. Kleen

Van: W K.

Verzonden: donderdag 8 april 2010 22:23

Aan: Dhr. Kleen

Onderwerp: RE: persoonlijke vragen

Beste meneer Kleen,

hartelijk dank voor uw uitvoerige antwoord. Ik spreek op zich meer mensen die voor zichzelf werk(t)en, en merk dat je op die manier anders met je werk bezig kunt zijn, dan wanneer je in een bedrijf werkt waar merendeel niet van God weten wil (dat bedoelde ik met mijn vraag duidelijk te maken). Ik was namelijk benieuwd hoe u in het dagelijks leven staat, wanneer het gesprek wellicht met minder dogma's gevoerd moet worden, omdat men dat allemaal niet snapt). Ik merk vaak dat de leefwereld op een heel andere manier over de zaken spreekt en denkt, dan dat we binnen de kerk doen / gewend zijn.

Onderstaand hoeft u overigens niet perse te plaatsen op uw website, tenzij u denkt dat er nog iets nuttigs in staat voor een medelezer van uw site.

-----Een nette vrome farizeeër zal wellicht zeggen: "*dat had ik van u nou nooit gedacht!*"-----

bovenstaande gedachte was niet de gedachte die in me omkwam hoor :-), ik weet namelijk wat er in eigen hart huist. Ik praat wel eens tegen mezelf als ik onderweg ben van m'n werk naar huis. Als ik de zaken dan op een rijtje zet, dan moet ik bekennen dat de meest vreselijke dingen die in de kranten staan (over moord, bedrog e.d.) ook in mezelf gevonden worden. Ik ervaar het als Gods genade dat dit er (nog) niet uitkomt.

Wat maakt mij beter dan een moordenaar, verkrachter of dief?

Daarmee wil ik de daden van deze mensen niet goedpraten, die zijn af te keuren en moeten gestraft worden. De kiem hiervan zit echter ook in mijn hart.

Ik kan er daarom niet goed tegen, als in een krant iemand die een misstap heeft begaan meteen breedvoerig in de hoek wordt gezet als een beest.

Wat hebben we dan van onszelf leren kennen, denk ik dan...? (zijn wij dan zoveel beter?) Er wordt wat af geoordeeld, de maatschappij is er vol van..

Wat betreft het werk op zondag, merk ik inderdaad ook dat dit steeds lastiger wordt. ICT is een beroep dat 24x7 juist moet werken. Ik heb niet zolang geleden gesolliciteerd in een ziekenhuis, dit is vlak bij mijn huis, en de baan leek mij er leuk. Echter bleek dat er ook werk op zondag gedaan moest worden, dit had meer te maken met onderhoudt dan met het redden van levens :-). Heb daarom gezegd dat ik de zondag niet gebruik om te werken, hierdoor werd ik niet uitgenodigd voor een 2e gesprek. Ik weet nu meteen voor in de toekomst dat bedrijven als schiphol (stel je toch voor dat die om twaalf uur zou sluiten op zaterdagavond :-)) bedrijven zijn waar ik (hoe leuk het werk me ook zou lijken) gewoon niet hoeft te solliciteren.

Daarnaast zijn sommige aspecten wellicht wat persoonlijk. Sommige dingen zijn nou eenmaal nodig om te leven, de zondag is daarom voor mij absoluut niet een dag waarop ik van alles niet mag (zoals ik zei in de vorige mail moet ik niet zoveel :-)). De sabbat is er om de mens en niet de mens om de sabbat.

Ik houdt daarom ook niet van al dat uiterlijk vertoon op de zondag, hoe goed het in zichzelf wellicht ook is. De verhalen die ik weleens van vroeger hoor, van onkerkelijke mensen: "de buurman is doordeweek een aardige man, maar als hij zondags naar de kerk gaat, terwijl ik in de tuin zit, kijkt hij straal langs me heen).

Is dat dan de manier om de zondag te wijden? het maakt mij echt niet een beter mens dat ik naar de kerk ga en mijn buurman niet. Mensen die ik spreek moet ik op een of andere manier altijd duidelijk maken dat een christen net zo (zij het niet slechter) slecht of goed is als de rest die zegt nergens aan te doen. Het lijkt er daarom ingeslopen te zijn dat het nederlandse volk denkt dat kerkmensen betere mensen zijn dan onkerkelijke mensen. Is dat hetgeen de kerk in de voorgaande periode heeft uitgebeeld? Hoe komen ze hierbij?? Op die manier zijn de reacties richting de RK-kerk ook te begrijpen. Hebben we tegenover onze medemens dan nooit schuld beleden? Precies hetgeen wat naar mijn idee de RK-kerk nu zo ongeloofwaardig maakt. Belijdt schuld en geef toe dat het er binnen de kerk net zo verdorven aan toe gaat als erbuiten. Laatst zag ik een stukje op tv over de SGP in staphorst. In het verkiezingsprogram staan ook onderdelen om verslavingen aan te pakken en te begeleiden. De verslaggever (niet-christelijk) vroeg aan de betreffende SGP-er: "Dat is toch helemaal niet nodig hier op staphorst? in uw kringen komt verslaving toch niet (veel) voor?" waarop de SGP-er antwoorde: "We doen dit ook niet omdat het veel voorkomt, maar omdat het eventueel een keer voor zou kunnen komen".

Als ik dan naar mezelf kijk, denk ik, hoe kun je nu zo'n antwoord geven, en daarmee de schijn willen ophouden? Waarom zeg je niet gewoon dat staphorst ook mensen als inwoners heeft en dat ook deze mensen geneigd zijn tot alle kwaad. Waarom willen we dat in de kerk wel graag horen? maar niet toegeven aan onze leefwereld? er komt dan naar mijn idee ook meer ruimte om over Diegene te vertellen, juist ook omdat we het niet van onszelf verwachten.

Christenen zijn niet anders, maar zijn wel van een Ander (heb ik ook maar van een predikant), maar zijn wel rake woorden.

Dit betekend dat ik in de kerk niet een beter mens ben dan iemand die op dat zelfde moment op het voetbalveld staat. Ik zit echter wel op een betere plek, omdat het God behaagd door de dwaasheid van de prediking mensen zalig te maken, die geloven.

Ik schrijf de dingen wellicht allemaal wat simpeler als de artikelen welke u me toestuurde (waarvoor nog dank), ik hoop dat u me dat vergeeft.

hartelijke groet,

W.K.